

ТЕМА 5. КООРДИНАЦІЯ ЕКОНОМІЧНОЇ ПОЛІТИКИ КРАЇН НА ГЛОБАЛЬНОМУ РІВНІ.

1. Характеристика сучасного етапу розвитку світового господарства за визначальної ролі наднаціональних інституцій глобального регулювання.
2. Основні етапи розвитку формування цілісної системи міжнародних організацій:
3. Загальна характеристика регіональних інтеграційних стратегій і їх значення для розвитку країн-учасниць
4. Економічні структури ООН як регулятори міжнародних економічних відносин
5. Роль Міжнародного валютного фонду у формуванні міжнародних стратегій розвитку
6. Кредитна політика Світового банку як чинник формування міжнародних стратегій економічного розвитку
7. Регулювальна роль Світової організації торгівлі
8. Вплив Організації економічного співробітництва й розвитку (ОЕСР) на економічну політику країн світу
9. Консультативні групи держав як регулятори міжнародних економічних відносин

Наднаціональні структури глобального регулювання

- **міжнародні економічні та фінансові організації (СОТ, МВФ, МБРР, ОЕСР тощо),**
- **органи міжнародних інтеграційних об'єднань (у ЄС це – Рада Європейського Союзу, Європейська комісія, Європейський парламент та ін.,),**
- **ТНК**
- **ТНБ.**

Альтернативна теорія глобального регулювання світоосподарського устрою як корпоративної імперії

Головні суб'єкти міжнародної координації економічної політики країн:

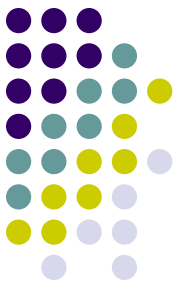
- світової фінансової еліти
- ТНК
- наддержави
- світові організації

Теорії глобального лідерства (ТЕОРІЇ ВСЕСВІТНІХ ЗМОВ ТАЄМНИХ ОРДЕНІВ)

- **ТЕОРІЯ МАСОНСЬКОГО БРАТСТВА**
- **ТЕОРІЯ ІЛЮМІНАТІВ**
- **ТЕОРІЯ ФІНАНСОВИХ ЕЛІТ (таємного світового уряду)**

Основні етапи розвитку формування цілісної системи міжнародних організацій

Етапи	Характеристика
I етап (середина XIX ст. середина 40-х років XX ст.)	становлення системи міжнародних організацій
II етап (середина 40-хкінець 50-х років XX ст.)	формування системи Об'єднаних Націй
III етап (кінець 50-х кінець 80-х років XX ст.)	активізація процесу утворення й поширення міжнародних регіональних організацій
IV етап (з початку 90-х років)	відновлення єдиної системи міжнародних економічних відносин

Характеристика I етапу формування цілісної системи міжнародних організацій

Етапи	Характеристика	
<p>I етап (середина XIX ст. середина 40-х років XX ст.)</p>	<p>становлення системи міжнародних організацій</p>	<p>1865 р. утворено Світовий телеграфний союз.</p> <p>1875 р. утворено Світовий поштовий союз.</p> <p>1867 р. - Паризька конференція, яка визначила основні правила валютної системи, заснованої на золотомонетному стандарті.</p> <p>1922 р. - Генуезька міжнародна економічна конференція – проголошення запровадження золотозвагового стандарту.</p> <p>1930 р. – утворення Банку міжнародних розрахунків (БМР), у м. Базель (Швейцарія)</p> <p>1883 р. - прийняття Паризької конвенції з охорони промислової власності.</p> <p>1919 р. утворення Міжнародної торговельної палати (МТП)</p> <p>1919 р. - заснування Міжнародної організації праці (МОП),</p> <p>1920 р. - утворення Ліги Націй – першої глобальної організації багатофункціонального типу</p>

Характеристика II етапу формування цілісної системи міжнародних організацій

Етапи	Характеристика	
<p>II етап (середина 40-хкінець 50-х років XX ст.)</p>	<p>Формування системи Об'єднаних Націй.</p>	<p>Відкриття в 1944 р., з Бреттон-Вудської валютно-фінансової конференції.</p> <p>Утворення ООН в 1945 р. як прояв рішучості лідерів антигітлерівської коаліції держав</p> <p>Утворення Продовольчої і сільськогосподарської організації (ФАО), Організацію з питань освіти, науки і культури (ЮНЕСКО) та Міжнародної організації цивільної авіації (ІКАО).</p> <p>Утворення в 1948 р. Генеральної угоди з тарифів і торгівлі (ГАТТ) яка трансформувалася в Світову організація торгівлі (СОТ)</p>

Характеристика III етапу формування цілісної системи міжнародних організацій

Етапи	Характеристика	
<p>III етап (кінець 50-х кінець 80-х років XX ст.)</p>	<p>активізація процесу утворення й поширення міжнародних регіональних організацій.</p> <p>характеризується винятковою інтенсивністю процесу регіональної інтеграції.</p>	<p>Початок етапу - формування Європейського економічного співтовариства (ЄЕС) з 1958 р., яке одержала неофіційну назву «Спільний ринок».</p> <p>Як противагу ЄЕС, у 1960 р. було утворено Європейську асоціацію вільної торгівлі (ЄАВТ)</p> <p>в Азії: Рада арабської економічної єдності (1964 р.); Асоціація держав Південно-Східної Азії (АСЕАН, 1967 р.); Організація Ісламська конференція (1971 р.); Рада із співробітництва арабських країн Перської затоки (1981 р.); Азіатсько-Тихоокеанське економічне співробітництво (АПЕК, 1989 р.);</p> <p>в Африці: Організація африканської єдності (ОАЄ, 1963 р.); Центральнаафриканський митний і економічний союз (1966 р.); Економічне співтовариство західноафриканських держав (ЕКОВАС, 1976 р.);</p> <p>в Латинській Америці і Карибському басейні: Андська група (1969 р.); Карибський спільний ринок (1973 р.); Лагіноамериканська економічна система (1975 р.); Лагіноамериканське інтеграційне об'єднання (1982 р.); Міжамериканське інвестиційне співробітництво (1989 р.).</p> <p>Система регіональних банків розвитку</p>

Характеристика IV етапу формування цілісної системи міжнародних організацій

Етапи	Характеристика	
<p>IV етап (з початку 90-х років)</p>	<p>Відновлення єдиної системи міжнародних економічних відносин.</p> <p>Конвергенція двох систем: соціалістичної та капіталістичної.</p> <p>Подальше поширення процесів регіоналізації</p>	<p>1990 р. - Створення ОБСЄ. . Заключний акт Наради з безпеки і співробітництва в Європі. В 1990 р. учасники Наради прийняли Паризьку хартію для нової Європи, декларуючи кінець ери конфронтації і початок ери демократії, миру і єдності. В 1995 р. Нарада набула нової назви Організація з безпеки і співробітництва в Європі (ОБСЄ). Зараз в ОБСЄ беруть участь майже всі європейські держави, азіатські країни СНД, а також США і Канада.</p> <p>1990 р. - Утворено Європейський банк реконструкції і розвитку (ЄБРР), для підтримки переходу країн Центральної та Східної Європи до ринкової економіки</p> <p>1991 р. - заповнення вакууму": на теренах постсоціалістичного простору з'явилися організації, які не дали продовжили інтеграційну тенденцію. Зокрема,:</p> <p>1985 р. Казахстан, Азербайджан і колишні радянські республіки Середньої Азії стали членами Організації економічного співробітництва, яке було сформоване ще в з ініціативи Ірану, Пакистану й Туреччини.</p> <p>1991 р. - Співдружність Незалежних Держав (СНД).</p> <p>1992 р. - колишні балтійські республіки СРСР (Естонія, Латвія, Литва), а також Росія і Польща об'єдналися з іншими країнами Балтії в Раду держав Балтійського моря.</p> <p>В 1994 р. укладено Північноамериканську угоду про вільну торгівлю (НАФТА), що об'єднала США, Канаду та Мексику.</p> <p>1994 р. утворюються: Спільний ринок Східної та Південної Африки (КОМЕСА), який трансформувався із зони преференційної торгівлі, Західноафриканський економічний і валютний союз (УЕМОА),</p> <p>1995 р. - Південноамериканський спільний ринок (МЕРКОСУР).</p> <p>1995 р. - Важливою подією стало перетворення ГАТТ на Світову організацію торгівлі (СОТ) із істотним розширенням функцій.</p>

Спонукальні чинники формування системи міжнародних організацій:

- ***Промислова революція***, яка інфраструктурно зблизила держави
- ***Упорядкування у сфері міжнародних валютних відносин*** (запровадження золотомонетного стандарту)
- ***Необхідність налагодження міжнародних валютних потоків***, зруйнованих розмежуванням воюючих країн (запровадження золотодевізного стандарту)
- ***Потреба координації політики національних банків і фінансових інститутів різних країн*** на фоні перманентності валютно-кредитних криз
- ***Інтернаціоналізація у сфері промисловості й торгівлі.***

20 міжнародних інтеграційних угруповань.

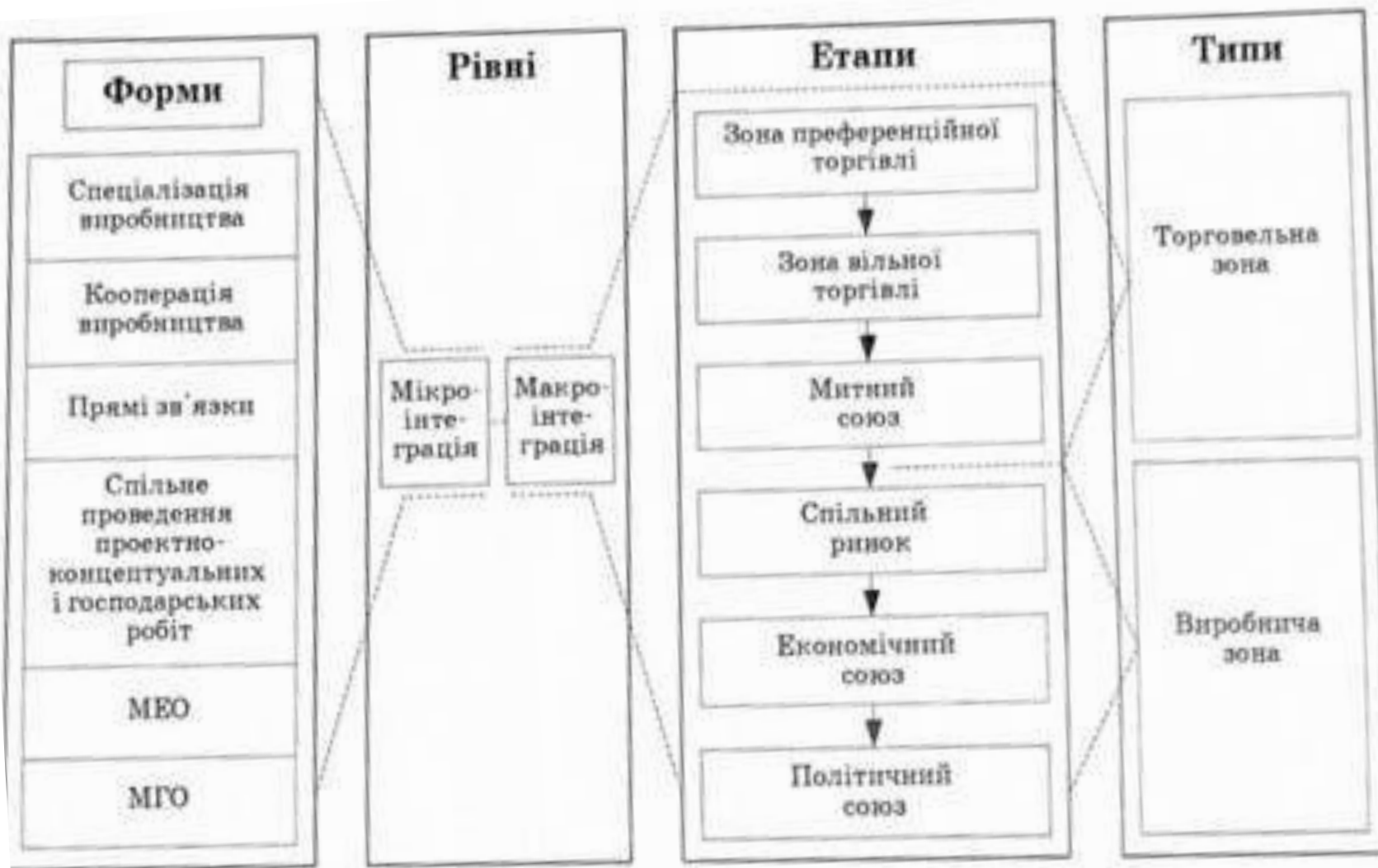
- **1) Європейський Союз (ЄЄ)** - 28 європейських держав
- **2) Північноамериканська асоціація вільної торгівлі (НАФТА)** - США, Канада, Мексика.
- **3) Європейська асоціація вільної торгівлі (ЄАВТ)** - Ісландія, Норвегія, Швейцарія, Ліхтенштейн.
- **4) Азіатсько-Тихоокеанське економічне співробітництво (АТЕС)** - Австралія, Малайзія, Сінгапур, Таїланд, Нова Зеландія, Папуа-Нова Гвінея, Індонезія, Філіппіни, Тайвань, Гонконг, Японія, Південна Корея, Китай, Канада, США, Мексика, Чилі, В'єтнам.
- **5) Південноамериканський спільний ринок (МЕРКОСУР)** - Бразилія, Аргентина, Парагвай, Уругвай.
- **6) Південноафриканський комітет розвитку (САДК)** - Ангола, Ботсвана, Лесото, Малаві, Мозамбік, Маврикій, Намібія, ПАР, Свазіленд, Танзанія, Зімбабве.
- **7) Південноазіатська асоціація регіонального співробітництва** - Індія, Пакистан, Шрі-Ланка, Бангладеш, Мальдівія, Бутан, Непал.
- **8) Андський пакт** - Венесуела, Еквадор, Перу, Болівія, Колумбія.
- **9) Шанхайська організація співробітництва (ШОС)**—8 країн-членів — [Індія](#)8 країн-членів — Індія, [Казахстан](#)8 країн-членів — Індія, Казахстан, [Киргизька Республіка](#)8 країн-членів — Індія, Казахстан, Киргизька Республіка, КНР, [Ісламська Республіка Пакистан](#)8 країн-членів — Індія, Казахстан, Киргизька Республіка, КНР, Ісламська Республіка Пакистан, РФ, [Таджикистан](#)8 країн-членів — Індія, Казахстан, Киргизька Республіка, КНР, Ісламська Республіка Пакистан, РФ, Таджикистан і [Узбекистан](#).
- **10) Співдружність Незалежних Держав (СНД)**

Стимулюючі фактори до інтеграції

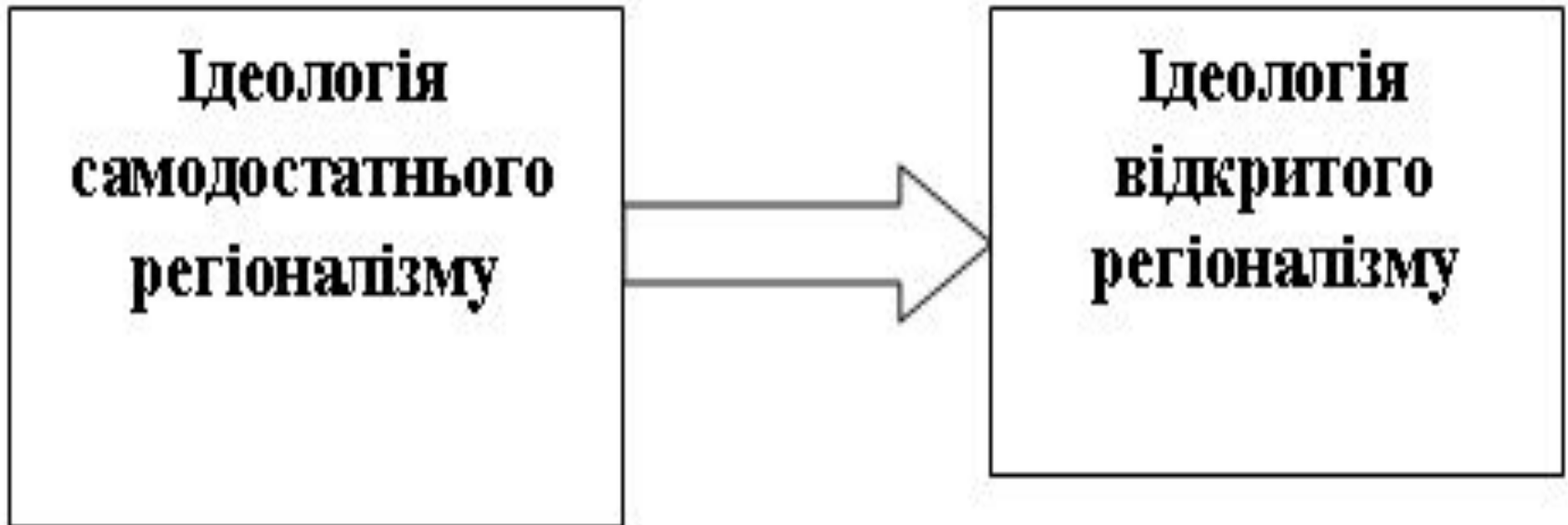
Стимулюючі фактори	Наслідки інтеграції
Близькість території	Зменшення витрат на транспортне обслуговування
Схожість смаків	Полегшення формування розподільчих каналів
Спільна історія, близькість культур	Спільні інтереси

Міжнародна економічна інтеграція

Вис. 2.3. Міжнародна економічна інтеграція

Еволюція ідеології регіоналізму

Чинники, що визначають ступінь впливу стратегій макрорегіональних об'єднань на світове співтовариство

Чинник	Напрямок впливу
Рівень інтегрованості об'єднання	чим глибше процес інтеграції, тим більший вплив
Склад учасників регіонального угруповання	якщо воно складається з економічно потужних держав, то стратегічна політика такого об'єднання може істотно вплинути не тільки на економіку країн регіону, але й на розвиток світової економіки в цілому

Значення інтеграційних стратегій для розвитку національних економік

- 1) Участь країн у регіональних виробничих системах є **проміжним етапом для глобальної інтеграції** країн у світогосподарський простір
- 2) Інтеграція з країнами з порівняно однаковими стартовими умовами та рівнем розвитку дозволяє:
 - – наростити потенціал виробництва за рахунок взаємної торгівлі між країнами, що інтегруються,
 - – розбудувати регіональну інфраструктуру
 - – формувати сприятливе інвестиційне середовище
 - – розширювати ємність ринків товарів, капіталів, праці,
 - – забезпечувати преференційний доступ до світових ринків в рамках регіональних утворень;
 - – сформувати систему ефективного захисту національних виробників на зовнішніх ринках;
 - – адаптувати норми національного законодавства до прийнятих у світовій практиці стандартів;
 - – накопичити спеціальні знання і досвід роботи в сфері регулювання ЗЕД;
 - – сформувати дієвий механізм захисту і підтримки національних виробників на зовнішніх ринках;
 - – підвищити власний статус в системі міжнародних рейтингових оцінок і довіру з боку іноземних інвесторів та кредиторів.

Організації, що мають суттєвий вплив на формування міжнародних стратегій розвитку:

- **Економічні структури ООН**
- **Міжнародний валютний фонд**
- **Група Світового банку**
- **Світова організація торгівлі**
- **Організація економічного співробітництва й розвитку (ОЕСР).**

ООН ЯК РЕГУЛЯТОР МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

Орган ООН	Функції
<p>Генеральна Асамблея (головний орган ООН) Рада безпеки ООН</p>	<p>– в Другому комітеті – <i>економічні й соціальні питання</i> – в Третьому – <i>соціальні й гуманітарні питання</i></p>
<p>Економічна й соціальна рада (ЕКОСОР) – головний координуючий орган ООН у сфері економіки й соціальних відносин</p>	<p><i>застосування економічних санкцій</i> проти країни, що порушує міжнародне право, які можуть включати:</p> <ul style="list-style-type: none">• ліквідацію пільг у торгівлі з країною-порушником,• припинення кредитування й фінансування,• позбавлення технічної допомоги• введення певного ембарго на економічні зносини з країною. <ul style="list-style-type: none">• координує діяльність таких міжнародних велетнів як МВФ, СБ, СОТ та інших галузевих міжнародних організацій.• Через посередництво ЕКОСОР узгоджують свої відносини з іншими органами й організаціями ООН регіональні економічні організації (ЄС, СНД, НАФТА та ін.), а також неурядові міжнародні економічні організації (МНЕО).• Це <i>форум, де зіставляються й узгоджуються точки зору представників країн світу</i> з економічних та гуманітарних питань, виробляються спільні принципи міжнародних економічних відносин.

ФУНКЦІОНАЛЬНІ КОМІСІЇ ЕКОСОР

- 1. *Статистична комісія*
- 2. *Комісія з народонаселення й розвитку.*
- 3. *Комісія із соціального розвитку.*
- 4. *Комісія з прав людини.*
- 5. *Комісія зі становища жінок.*
- 6. *Комісія по запобіганню злочинності.*
- 7. *Комісія з наркотиків.*
- 8. *Комісія з науки й техніки.*
- 9. *Комісія зі стійкого розвитку*

РЕГІОНАЛЬНІ КОМІСІЇ ЕКОСОР

- **Європейська економічна комісія (ЄЕК)**
- **Економічна комісія для Африки (ЕКА)**
- **Економічна і соціальна комісія для Азії й Тихого океану (ЕСКАТО)**
- **Економічна й соціальна комісія для Західної Азії (ЕСКЗА)**
- **Економічна комісія для Латинської Америки і Карибського басейну (ЕКЛАК).**

РОЛЬ МВФ У ФОРМУВАННІ МІЖНАРОДНИХ СТРАТЕГІЙ РОЗВИТКУ

Головна мета МВФ

регулювання валютно-кредитних відносин країн-членів і надання їм допомоги шляхом надання коротко- і середньострокових кредитів

Основні функції МВФ

- сприяння міжнародній співпраці в грошовій політиці
- розширення світової торгівлі
- кредитування
- стабілізація грошових обмінних курсів

Умови кредитно-фінансової допомоги МВФ

- зниження дефіциту національного бюджету до визначеного відсотка від ВВП,
- поліпшення торговельного балансу,
- обмеження номінальної заробітної плати до певного рівня.
- скорочення державних витрат на освіту, охорону здоров'я, пенсійне забезпечення.
- збільшення податків, особливо непрямих, скасування субсидій на продовольчі товари.
- Іноді однією з вимог є девальвація національної валюти.

КРЕДИТНА ПОЛІТИКА СВІТОВОГО БАНКУ

Основні цілі:

- сприяння стабільному економічному зростанню країн-членів, шляхом надання їм довгострокових позик і кредитів;
- заохочення розвитку приватного сектора,
- заохочення іноземного інвестування через надання гарантій або участь у позиках та інших інвестиціях приватних кредиторів;
- стимулювання тривалого збалансованого зростання міжнародної торгівлі, підтримка збалансованості платіжних балансів країн-членів

Склад групи Світового банку

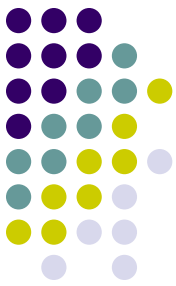
- Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР)
- Міжнародна фінансова корпорація (МФК)
- Міжнародна асоціація розвитку (МАР)
- Міжнародний центр з урегулювання інвестиційних спорів (МЦУІС)
- Багатостороння агенція з гарантій інвестицій (БАГІ)

КРЕДИТНА ПОЛІТИКА МБРР

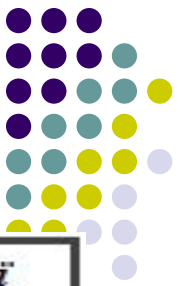
<p>Основне призначення кредитів Процедура прийняття рішення про надання кредиту Умови надання кредиту</p>	<p>Стимулювання розвитку приватного сектора в країнах-членах В країну прямує місія МБРР, яка вивчає економічну ситуацію, оцінює доцільність здійснення проектів, під які плануються кредити Місія складає свій висновок і рекомендації, які країна мусить прийняти, інакше може й не одержати кредиту.</p>
<p>Суб'єкти кредитних відносин</p>	<p>Кредити надаються тільки урядам, відповідно до їх центральних банків для фінансування великих проектів під гарантії урядів.</p>
<p>Термін кредитування Вартість кредиту (диференційована залежно від рівня розвитку країни)</p>	<p>Кредити надаються на строк 15–20 років. Ставка кредиту в середньому перевищує на 0,5% ставку за позиковими коштами банку. Оскільки МБРР залучає позики з розрахунку 7% щорічних, то кредитна ставка становить у середньому 7,5%. Для країн, що розвиваються, ставка дещо нижча. Найбіднішим країнам МБРР може надати безвідсотковий кредит.</p>
<p>Особливості кредитування МБРР</p>	<p>Відмова від реструктуризації заборгованості клієнтів. Вимагає урядових гарантій</p>
<p>Об'єкти кредитування</p>	<p>МБРР спочатку кредитував конкретні об'єкти, переважно інфраструктури, ретельно їх відбираючи. Це обмежувало позичальникам можливість маневру, що викликало їх невдоволення. З 80-х років кредити стали менше прив'язуватись до конкретних об'єктів.</p>
<p>Суб'єкти кредитування</p>	<p>Підприємства приватного сектора. Державні підприємства, але під гарантії уряду. Галузі, куди приватний капітал йде неохоче через їхню високу капіталоємність або низьку рентабельність (енергетика, транспорт, сільське господарство).</p>
<p>Демонстраційний ефект кредитування МБРР</p>	<p>Авторитет МБРР стимулює приватних інвесторів та інші банки спрямовувати капітали в країни, що одержали кредити від МБРР. Таким чином, Всесвітнім банк має дуже сильний вплив на весь валютно-кредитний ринок.</p>

КРЕДИТНА , ІНВЕСТИЦІЙНА ТА КОНСУЛЬТАЦІЙНА ПОЛІТИКА МФК

<p>Головна мета МФК</p>	<p>сприяння економічному зростанню країн, що розвиваються, через заохочення приватного підприємництва у виробничому секторі.</p>
<p>Кредитна діяльність МФК Вартість кредиту</p>	<p>кредитує тільки високорентабельні підприємства в нових індустріальних країнах. Менш розвинутим країнам важче одержати кредит через високу кредитну ставку, яка вище пересічних ставок на основних ринках позичкових капіталів.</p>
<p>Привабливість кредитування</p>	<p>Кредити спрямовані на реалізацію таких проектів, які не одержали б коштів з інших джерел. Кредити не потребують урядових гарантій</p>
<p>Особливості кредитування МФК</p>	<p>МФК фінансує не більше як 25% загальної вартості проекту, решта коштів відшукується за рахунок приватних компаній і комерційних банків.</p>
<p>Інвестиційна діяльність МФК Додаткові функції МФК</p>	<p>МФК не тільки надає кредити, а й здійснює інвестиції в акціонерний капітал підприємств, що створюються, з наступним перепродажем акцій приватним інвесторам. Попри своїй головній функції – заохочення приватних інвестицій – МФК надає країнам-членам також і технічну допомогу урядам країн, що розвиваються, щодо ефективного використання інвестицій. Сфера консультування – капітали, технологія, менеджмент. Видається регулярний довідник «База даних» з нових ринків.</p>

КРЕДИТНА ПОЛІТИКА МІЖНАРОДНОЇ АСОЦІАЦІЇ РОЗВИТКУ (МАР)

Країни-учасниці	160 країн-учасниць, які поділяються на дві групи. <i>До першої групи</i> входить 22 високорозвинуті країни, а також Кувейт і ОАЕ. <i>Другу групу</i> складають країни, що розвиваються, і країни з перехідною економікою.
Основні цілі МАР	сприяння економічному розвитку країн-членів; • підвищення продуктивності праці; • зростання рівня життя в державах-членах, насамперед таких, що розвиваються; допомога країнам, що розвиваються, через заохочення розвитку приватного сектора, мобілізації внутрішніх і зовнішніх джерел капіталу.
Вартість кредиту МАР	МАР надає безвідсоткові позики найбіднішим країнам. Критерієм «бідності» є рівень ВВП на душу населення, що не перевищує 925 дол. Решті країн кредит надається за ставкою 5% щорічних.
Термін кредитування Об'єкти кредитування	Позики МАР мають 10-річний пільговий період і погашаються протягом 35–40 років. Кредити спрямовуються в основному на розвиток інфраструктури і в сільське господарство. Іноді МАР і МБРР спільно кредитують один і той самий об'єкт, якщо на нього необхідні великі кошти.
Особливості кредитування МАР	Надаються тільки урядам під їх гарантії.
Валюта кредитування МАР	Кредити надаються в національній валюті держав.

Загальна характеристика діяльності Багатосторонньої агенції з гарантій інвестицій (БАГІ)

Країни-члени	Нараховує 145 членів. Україна стала членом БАГІ з 1995 р
Основні цілі:	<ul style="list-style-type: none"> • сприяти збільшенню припливу інвестицій у країни, що розвиваються, через надання гарантій, включаючи страхування з некомерційних ризиків; • здійснювати дослідження, збирати і поширювати інформацію для сприяння інвестуванню; • надавати технічну допомогу країнам, консультувати з інвестиційних питань.
Основні напрями діяльності БАГІ	забезпечити потенційних інвесторів до країн, що розвиваються, від некомерційних ризиків і таким чином стимулювала туди потоки інвестицій.
Гарантії	надаються тільки інвесторам із країн – членів БАГІ
Строк гарантій	по прямих інвестиціях – 15–20 років, по позиках – понад три роки.
Основна вимога надання гарантій	інвестор повинен бути резидентом країни – члена БАГІ інвестиція ж може призначатися для будь-якої країни, навіть такої, що не входить до БАГІ
Вартість гарантії	Гарантії БАГІ, по суті, є страховкою, за одержання якої треба сплатити 0,25–1,25% за кожні 100 дол. вартості гарантії.

РЕГУЛЮВАЛЬНА РОЛЬ СВІТОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ ТОРГІВЛІ

- **Світова організація торгівлі (СОТ)** – головний міжнародний регулятор світової торгівлі товарами, послугами та інтелектуальною власністю.

Головна мета СОТ :

- лібералізація міжнародної торгівлі,
- усунення дискримінаційних перешкод на шляху потоків товарів та послуг,
- вільний доступ до національних ринків і джерел сировини.

Функції СОТ:

- нагляд за станом світової торгівлі й надання консультацій з питань управління в галузі міжнародної торгівлі;
- забезпечення механізмів улаштування міжнародних торговельних спорів;
- розроблення й прийняття світових стандартів торгівлі;
- нагляд за торговельною політикою країн;
- обговорення нагальних проблем міжнародної торгівлі.

ВПЛИВ ОРГАНІЗАЦІЇ ЕКОНОМІЧНОГО СПІВРОБІТНИЦТВА Й РОЗВИТКУ (ОЕСР) НА ЕКОНОМІЧНУ ПОЛІТИКУ КРАЇН СВІТУ

Основні цілі ОЕСР :

- сприяння стійкому розвитку світової економіки;
- забезпечення високого рівня економічного зростання, зайнятості й добробуту в країнах-членах;
- забезпечення фінансової стабільності як у країнах-членах, так і в усьому світі;
- сприяння розширенню світової торгівлі на багатосторонній недискримінаційній основі згідно з міжнародними обов'язками;
- лібералізація руху капіталів;
- сприяння ефективному використанню економічних ресурсів;
- заохочення досліджень і професійної підготовки в галузі науки й техніки;
- сприяння економічному розвитку країн, що розвиваються.

Проблеми, що вирішує ОЕСР

- Визначаючи перешкоди на шляху ефективності, зростання та інновацій, ОЕСР часто спонукає уряди приймати складні політичні рішення з тим, щоб підвищити ефективність їх економік.
- Відповідні рішення втілюються в угодах та нормах щодо:
 - боротьби з корупцією,
 - експортних кредитів,
 - руху капіталів,
 - прямих іноземних інвестицій,
 - міжнародної фіскальної політики
 - захисту навколишнього середовища.

КОНСУЛЬТАТИВНІ ГРУПИ ДЕРЖАВ ЯК РЕГУЛЯТОРИ МІЖНАРОДНИХ ЕКОНОМІЧНИХ ВІДНОСИН

- **Група Семи (“Велика сімка”)** утворена в 1975 р. для обговорення глобальних економічних проблем, переважно валютного й фінансового характеру.
- **Група Дев’яти (Г-9)** призначена для вирішення проблем економіки Європи з наголошенням на Центральну Європу.
- **ГРУПА ДЕСЯТИ (Г-10)** акцентує свою увагу на вирішенні валютно-кредитних проблем як у глобальному вимірі, так і особливо в Європі.
- **Група Одинадцяти (Г-11)** включає латиноамериканські держави й призначена для обговорення економічної ситуації в регіоні
- **Група П’ятнадцяти (Г-15)** поєднує країни переважно «нові індустріальні» не за географічною ознакою, а через спільність економічних проблем,
- **Група Двадцяти чотирьох (Г-24)** складається майже з усіх тих, що входять до Г-15, а також деяких інших країн, що розвиваються
- **Група Семидесяти семи (Г-77)** об’єднує майже всі країни, що розвиваються, а також соціалістичні країни). Метою є сприяння реформуванню економіки, підняттю економічного рівня країн, які мають суттєві проблеми розвитку соціально-економічної сфери.